TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO
W KRAKOWIE

scena MINIATURA

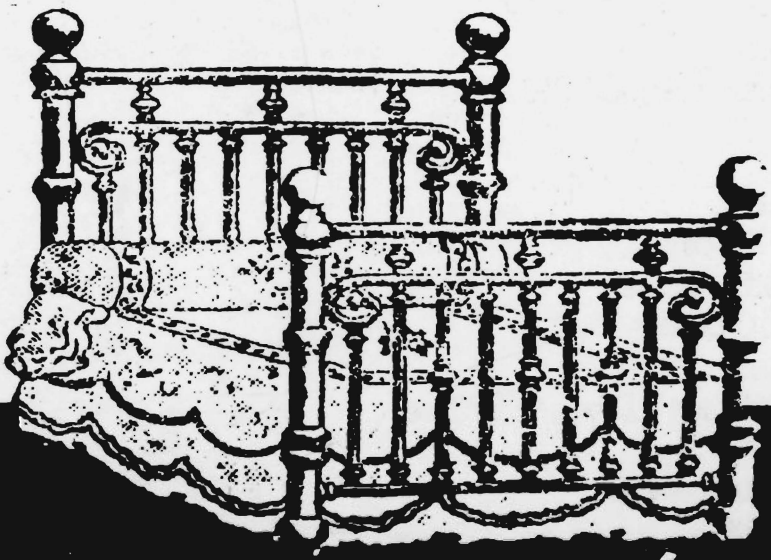

Wesele Figara

Pierre Beaumarchais

Wesele Figara

(Le mariage de Figaro)

przekład
Tadeusz Żeleński (Boy)

reżyseria
Anna Polony
współpraca reżyserska
Józef Opalski
scenografia
Marek Braun i Ryszard Melliwa
muzyka
Tadeusz Kassatti
choreografia
Krzysztof Jędrysek
asystent reżysera
Stanisław Świder (WRD PWST)
inspicjent - sufler
Stanisław Świder

premiera
23 lutego 1992

Józef Opalski

"Wesele Figara", czyli rozejrzyjmy się wokół...

Wyborowi tej właśnie komedii przyświecał pewien cel: zaczynając pracę nad arcydziełem Beaumarchais pamiętaliśmy dobrze, że ta cudowna komedia owiana jest nie tylko promienną aurą miłości i humoru, ale prześwieca w niej także sarkazm i mądrość, która przystoi największym tekstom w historii teatru. Miał rację Christian Dietrich Grabbe pisząc (z innej okazji), że teatr to: "Żart, satyra, ironia i głębsze znaczenie". To wszysto w "Weselu Figara" odnajdziemy przecież. I wszystko to w świetle reflektorów chcielibyśmy dzisiaj ukazać.

Ta komedia ma już ponad 200 lat i wciąż zadziwia. Nie tylko dlatego, że Napoleon mówił o niej, iż to "rewolucja w czynie", a Danton, że "Figaro zabił szlachtę". Zadziwia maestrią budowania charakterów i mądrością oceny poczynań ludzkich. Im dłużej pracowaliśmy nad tym tekstem, tym większy nasz zachwyt on budził. I tym większe zdziwienie jak bardzo brzmi on współcześnie. W swej "Przedmowie autora" Beaumarchais tak pisał: "Występki, nadużycia - oto, co się nie zmienia, ale przedzierzga się w tysiące form pod maską obyczajów: zedrzeć tę maskę, ukazać w całej nagości - oto szlachetne zadanie człowieka, który poświęcił się scenie". I jeszcze: "Można tolerować drobne zło, bo jest bez następstw: to robactwo o krótkim żywocie, swędzi przez chwilę i ginie, ale teatr to olbrzym, który śmiertelnie rani tego, kogo ugodzi. Trzeba zachować jego potężne ciosy na nadużycia i zło publiczne. Nie występek zatem i jego następstwa stanowią o nieobyczajności teatru, ale brak nauki i morału".

Chcielibyśmy by nasz spektakl bawił, ale i "głębszego znaczenia" nie tracił. Bo czyż wokół nas, dzisiaj, Anno Domini 1992, brak jest postaci i faktów, w które teatr powinien ugodzić?. Nasz figaro nie jest wytrawnym graczem, zaledwie cwaniakiem (prawda, ze nie pozbawionym wdzięku), który dla pieniędzy i kariery zrobi wszystko. Nie obce mu są także prawa polityką rządzące (nieważne, że Hrabia nazwie je "definicją intrygi"). Wie doskonale, że przy fortunie kłębi się "straszna ciżba; każdy chce biec; cisną się, popychają, trącają łokciami, przewracają; dojdzie do mety, kto może, reszta zginie stratowana".

Powiecie Państwo zapewne: tak toczy się światek!....
No właśnie!

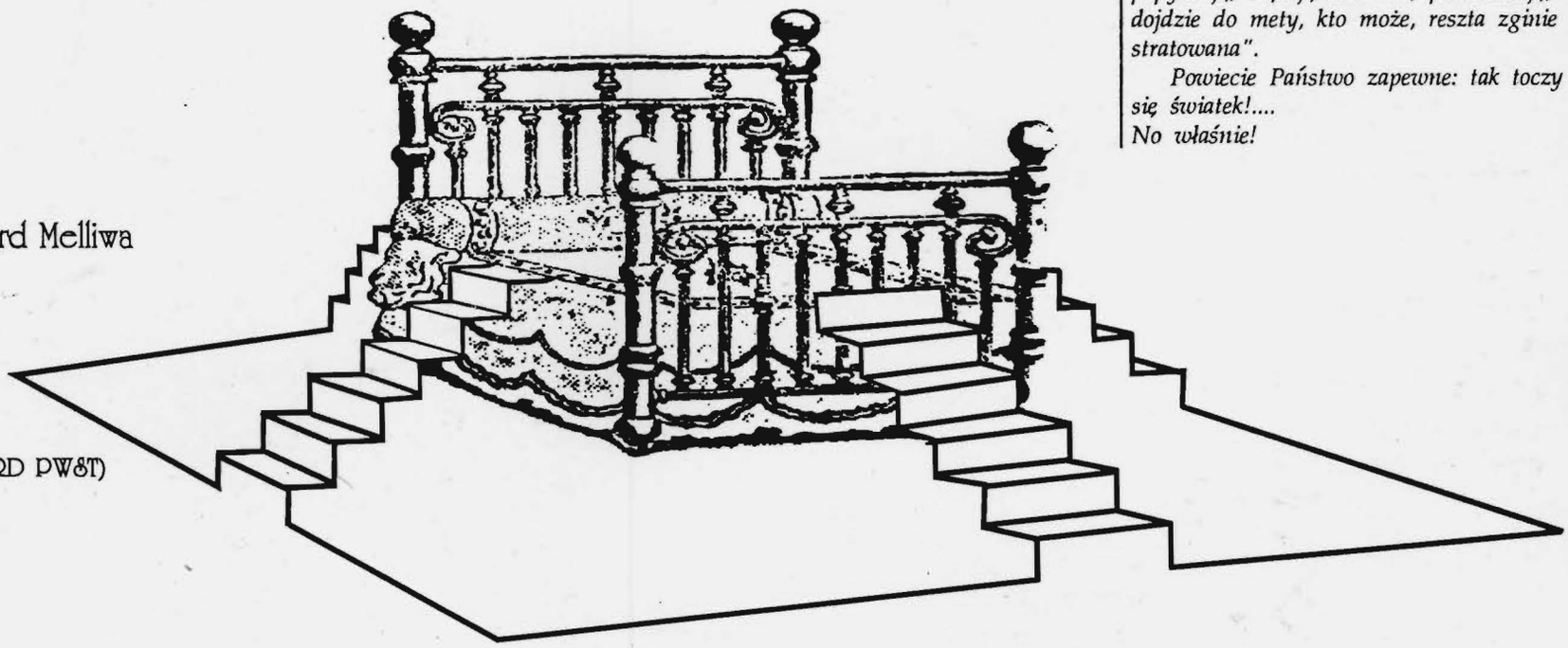

obsada:

Hrabia Almaviva ... Piotr Grabowski
Hrabina ..... Marta Konarska
Figaro ..... Łukasz Rybarski
Zuzanna ..... Beata Rybarska
Marcelina ..... Lidia Bogaczówna
Antonio ..... Feliks Szajnert
Cherubin ..... Jacek Milczanowski
Bartolo ..... Ryszard Sobolewski
Gąska ..... Krzysztof Jędrysek
Bazylo ..... Tadeusz Kwinta
Łapowy ..... Wojciech Szawul
Franusia ..... Agnieszka Józefczak
(uczennica Podstawowej Szkoły Muzycznej)

Instytut Teatralny
ze zbiorów Polskiego Ośrodka ITI

dyrektor Jerzy Goliński
relizacja światła Piotr Wojtas
realizacja dźwięku Adam Miszczuk
brygadier sceny Józef Wolski
kierownicy pracowni:
krawieckiej damskiej Maria Szczypczyk
krawieckiej męskiej Leszek Wyżga
malarsko-modelatorskiej Henryk Methner
stolarskiej Stanisław Nieć
ślusarskiej Jan Boroń
perukarskiej Bożena Rybak
tapicerskiej Michał Rzepka
szewskiej Władysław Nowakowski

Teatr Im. J. Słowackiego w Krakowie, Pl. Św. Ducha 1, 31-023 Kraków
Informacje i bilety: Impresariat Teatru, tel. 22 40 22

Produkcję spektaklu wsparli pomocą finansową:

Firma
R. Bobicki
Konserwacja Zabytkowych
Detali Metalowych
Kowalstwo - ślusarstwo
Kraków, ul. Cechowa 120

Firma Handlowa Łodzinscy
ul. Kalwaryjska 25
ul. Szewska 12
ul. Wiślna 10
ul. Długa 8
Rynek Kleparski 13
KOBE - ul. Szewska 19